

ріле кape se înkidă noantea ka oki de oameni, des-
kizindă-se, și pesnindindă proftmulă pe kape 'lă kpre-
deă înkisă în sînvlă loră pînă în ziorvlă zîllei.

Iisssă văză pe săntă sa mătă kape se răgă,
înjenkiată săb o terebentină.

Elă făkă semnă Mardalinei să stea, și se
dăsse spre Mapia k'gnă passă atîlă de șnoră, în kătă
ea nă'l așză kăndă veni.

Iisssă kontimplă șnă minătă pe Fechioara kă o
tpistede profondă; pe șrătă i zisse kă glassălă săb
chelătă mai dălce:

— Maikă!

Mapia tpeștră pînă în fandvlă pînțecloră eī,
ka în zioa în kape așzisse glassălă încervlă.

— Ox! fișlătă meă! stpiră ea.

Illi intinse amindoață brațele eī kătre Iisssă.
Iisssă o skolă și o dăsse la șnă bankă, pe
kape Fechioara sheză saătă mai bine se lăssă să kază,
fără a părăsi din oki ne dămnezeeskălă eī fișă.

Într'acheliă minătă, fisionomia Fechioarei, înso-
flejătă de o temere neîndelmeasă, strelechindă de iș-
birea mămeaskă, aveă cheva în adevărătăchereskă.

Pe lîng'acheasta, Dămnezeă i eptasse ka, spre
semnă de cărăduă sa, să pemătă jăptă și frumoasă.
Abia se arăta de anii fișlătă eī, și nici o femeie din
Ierusalimă, din Isdea, din lăume, nu putea a'ă si asse-
mănată despre frumusețe.

— Ox! fișlătă meă, zisse ea, așa dar și ai
addressă a minte de mine!